

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

389.2

Szerző:

Cím: *Nem győzi a munkát a 21 fővárosi végrehajtó*

Forrás:

Ar Est

Hely

Idő

"1925"

Személy

Nem győzi a munkát a 21 fővárosi végrehajtó

Ügyvédek kétségbeesett ostroma a végrehajtók termében – Sok a pályázó a búsás jövedelmű pályára

— Az Est tudóstíjától —

Mint a darazsak... Ez az érzésem, ez az első gondolatom, amikor a központi bírósági II. emeletén a bírósági végrehajtók tágas termének küszöbét átlépek. Oh, nem a szétszórtan elhelyezett asztalok mellett sűrűsödően dolgozó és jegyzékekbe meg aktákba mélyedő végrehajtók a darazsak. Az ügyvédek egész tömege szaladgál, ágál, követel, kér és rimánkodik az asztalok körül. A végrehajtást, lefoglalást, árverést sürgető ügyvédek donganak a nyugodtan, szenteltnül hallgató végrehajtók körül, akik fásultan, tehetetlenül állják az ostromot. Hiszen

a pesti oldalon 18, a budai oldalon mindössze 3 királyi bírósági végrehajtó dolgozik,

pedig Budapesten rengeteg sok az adós, — azok vagyunk, fájdalom, majdnem valamennyien, pesti polgárok.

Zord dolog a foglalás, a végrehajtás, az árverés, de amióta világ a világ, nem lehet el nélküle a gazdasági élet és különösen nem mondhatnánk le róla most, hogy napról-napra rosszabbodnak a gazdasági viszonyok. Annyira, hogy már nagy és ismert nevű cé-

gek is kénytelenek ismeretséget kötni a végrehajtóval. Ennek az évnnek a tavaszán már olyan nagy volt a gazdasági pangás, már akkora lett az általános pénztelenség, hogy

a bíróságok már csak megfeszített erővel, a végrehajtók pedig már egyáltalában nem győzték a felszaporodott munkát.

Hiába sürgették a végrehajtató felek ügyvédjüket, hiába jártak az ügyvédek a végrehajtók nyakára, a végrehajtók nem győzték idővel a kiszállásokat, nagyon sok foglalás, végrehajtás elmaradt, úgyhogy igen sok ügyvéd, miután a járásbíróság épületében majdnem lehetetlen volt a végrehajtókkal tárgyalni, a végrehajtó lakására ment el, hogy terminust kaphasson. A főváros gazdasági életének láztábláján talán ez a szomorú jelenség mutatta a legnagyobb rosszabbodást. A foglalás, a végrehajtás ugyanis nagyszerű jövedelmi forrása a bírósági végrehajtónak, érdemes megsokszoroznia magát, olyan magasak az eljárási díjak és íme

még a nagy jövedelmi lehetőség, még a folytonos ügyvédi sürgetés, sőt zaklatás is megbu-

1925. 7. 14.
(Idő)

(Köt. v. fiz.)

kott a pörök és bírói ítéletek lavináján.

Érdekes dolgokat tudunk meg a végrehajtók termében, amely látogatottság, túlszűfoltosság és zajongás dolgában bizonyára túltesz még a rendőrség útlevélosztályán is. Az adatokat a végrehajtók egyik nesztorától kaptuk, aki már közel 30 esztendeje tölti be tisztviselését és így alaposan ismeri nemcsak a maga ügykörét, hanem a pesti adós természetrajzát is. Amint rá a ga is hangsúlyozta tudósítónk előtt, ridegen értelmezi a törvényt, nem bír együtt a végrehajtást szenvedő adóssal, de viszont azt is megakadályozza minden esetben, hogy a közbenjáró ügyvéd százszekerkoronás újabb költsége kedvéért még ötszázezer korona költséggel tetézzék az adós terhét.

A végrehajtó élete és jövedelmei

— A békében is mindenféle társadalmi osztályba tartoztak a végrehajtást szenvedettek, — mondja informátorunk — de azért ma mégis

valahogyan másoknál kell foglalnunk. Ezelőtt nagyon ritkán történt, hogy valamilyen iparvállalat, vagy kereskedelmi cég foglalni hagyjon, ma nagyon gyakori esetben tagadják meg a fizetést olyan helyeken, ahol milliárdokat érő árukat veszünk jegyzékekbe s ahol szinte fejedelmi berendezésű lakásokba topanunk. Ma például a következő adósoknál foglaltam:

drogériában, fűszerkereskedésben, miniszteri tisztviselőnél, cukorkagyárban, nyakkendőkereskedésben fűrésztelepen, belvárosi ékszerésznél, vasgyárban,

összesen nyolc helyen. Több helyre nem mehettem, nem futotta az időmből. De szükségtelen is volt érni magam, mert a kánikulában erősen megfogyatkozott a bírósági eljárások száma. Sok tekintetben jogos az ügyvédek panasza. Nem győzzük a főlhalmozódott munkát! Én például békében naponta 25–30 helyen is foglaltam, mostanság pedig a legjobb esetben sem tudok tíz ügynél többet elvégezni, holott kora reggeltől késő estig dolgozom és pedig nemcsak magam, hanem a két írógépkisasszonyom is. A békében azonban magánfogatot tarthattam, 320 korondért havonta kocsival járhattam be a várost. Ma már nem telik erre a luxusnak látszó, de tulajdonképpen nélkülözhetetlen közlekedési eszközre.

Csak a déli órákban járok bércokszóra.

A kiadás így is naponta 100—150.000 korona.

tehát két órára annyi, mint amennyire békében az egész napi kocsi fuvar került. Villamoson és gyalogszerrel a harmadrészét lehet csak elvégezni a békebeli munkának.

— A jövedelem igaz nem csappant meg. A békeévekben havonta 2000—2200 koronát kerestem tisztán, a mai jövedelemem sem kisebb ennél:

havonta minimálisan számítva
25 millió korona.

Július elsejétől 9-éig átlagosan 900—1,300.000 koronát kerestem, napi 6—8 eljárással. A végrehajtónak tehát most is nagyon jó a sora, ha egészséges és bírja a munkát. Tudni kell azonban, hogy sem fizetésünk, sem nyugdíjunk nincsen, még betegség esetére sem kapunk fizetést, úgy, hogy ha megöregszünk, gyűjtött vagyónunktól kell élnünk. Hát igen, igen, az van is. Egyik idősebb kollégám, volt katonatiszt, ötszobás lakásban lakik a Dunaparton, szakácsnőt, szobalányt tart, holott özvegy ember és egyetlen leányával él a lakásban. A lánya a pesti turf egyik leggyönyörűbb, legmegcsodáltabb szépsége. Néhány év óta futtat is a megyeri és a pesti gyepen...

— Hogy miből tevődik össze a jövedelem, kérde ön? Az eljárási díjak a következők: tízmillió végrehajtási összegig 52.000 korona, százmillióig 152.000 korona, 200 millióig 250.000 korona, 300 millióig 350.000 korona, egy milliárdig egymillió 50 ezer korona. Nagy számok ezek, de hát Magyarországon ma már ilyen nagy számokban beszélnek és tessék elhinni.

Igen gyakori eset a milliárdos foglалás is.

— Baj, baj, hogy a megszorult adósok nem fizetnek, amikor a végrehajtó megjelenik náluk, a foglалás ugyanis nagyon sokba kerül, mert

drága az írásdíj: már 5 milliónál
90.000 korona.

Drágán kell megfizetni a közbenjáró ügyvédet is, aki másfélmillió összegnél még semmit sem kap, de nyolcmillió összegnél már 400.000 korona körüli összeget ítél meg részére is a bíróság.

Kik akarnak végrehajtók lenni?

— Kevesen vagyunk és szaporodik a munka,

egyik nyolc év óta szabadságot végrehajtó társunkat ép a múlt héten hívta be Pesthy igazságügyminiszter szolgálatáukra.

A végrehajtói állás elnyeréséhez nem kell különös képzettség, elég a végrehajtó-vizsa letétele. Persze nagyon sokan szeretnének végrehajtónak felcseppni,

halomszámra érkezik kérvény az igazságügyminiszterhez,

akad közöttük egy volt törvényszéki bíró, hét ügyvéd, több katonatiszt.

Most fognak kinevezni végrehajtónak egy vezérkari századost, akinek két doktori diplomája van.

Már be is osztották az egyik végrehajtó mellé, úgyhogy vele csakhamar tizenkilencre emelkedik a pesti oldalon a végrehajtók száma.

Azt is megmagyarázhatom, hogy miért nagyon sok a pör és mégis miért kevés aránylag a foglалások száma? Sokba kerül a foglалás, a vég-

rehajthatónak előlegeznie kell a költséget és bizony a legtöbb ügyvédnek nem futja rá a jövedelméből, meg a pénzéből. Sok ügyvéd az előlegezendő költség miatt fázik, húzódozik a foglалástól. Az árverések eltolódásának már más természetű oka van. A járásbíró P. K. irodáját, amely az árverési ügyeket kezeli, alaposan megritkították, B-listára helyezték a tisztviselők felét és a megmaradtak nem győzik a munkát. Emellett zűrzavar is uralkodik abban az irodában. Gyakran alapos utánjárással sem lehet kihámozni a dolgokat. Emiatt

2—3 hónapba is telik, amíg árverési terminust lehet kapni.

Szóval, valami kis vigasztalás-féle mégis csak kücsendül végrehajtó informátorom szavából. A pesti adósnak, a legtöbbször könnyelmű, árverési terminusokra nem szívesen gondolkodó pesti adósnak nem kell félni attól, hogy az ítélet nyomában követi a foglалás, majd a foglалást az árverés. Nem jár már magánfogatón a havonta 25—30 milliót kereső végrehajtó, nem szívesen költségeskedik az ügyvéd, ha a maga pénzét kell költenie és végül, ha már meg is történt a foglалás, hol már meg is történt az árverés?... És még azt mondják, hogy szomorú a pesti adós sorsa! (Gy. V.)